

Sfânta Treime

Sfânta Utrenie

Lunea Rusaliilor, 13 iunie 2022

Preotul: Binecuvântat este Dumnezeu nostru, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție!

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul Adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte Tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pe noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, făcă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi, și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel viclean.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin.

Doamne, miluiește. *(de 12 ori)*

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Apoi, închinându-se de 3 ori)

Veniți să ne închinăm Împăratului nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Hristos, Împăratul nostru Dumnezeu!

Veniți să ne închinăm și să cădem la Însuși Hristos, Împăratul și Dumnezeu nostru!

Psalmul 19

Să te audă Domnul în ziua necazului, și să-ți fie scut numele Dumnezeului lui Iacob. Trimită ție ajutor din locașul Lui cel sfânt, și din Sion sprijinească-te pe tine. Pomenească toată jertfa ta, arderea de tot a ta bineplăcută să-I fie. Dea ție Domnul, după inima ta, și tot sfatul tău să-I plinească. Bucura-ne-vom de mântuirea Ta, și întru numele Dumnezeului nostru ne vom mări. Plinească Domnul toate cererile tale. Acum am cunoscut că a mântuit Domnul pe Unsul Său, cu puterea drepte Sale. Auzi-L-va pe Dânsul din cerul cel sfânt al Lui. Unii

se laudă cu căruțele lor, alții cu caii lor, iar noi ne lăudăm cu numele Domnului Dumnezeuului nostru. Aceștia s-au împiedicat și au căzut, iar noi ne-am sculat și ne-am îndreptat. Doamne, mântuiește pe împăratul, și ne auzi pe noi în orice zi Te vom chema.

Psalmul 20

Doamne, întru puterea Ta se va veseli împăratul și întru mântuirea Ta se va bucura foarte. După dorirea inimii lui i-ai dat lui, și de voia buzelor lui nu l-ai lipsit pe el. Că l-ai întâmpinat pe el cu binecuvântările bunătății, pus-ai pe capul lui cunună de piatră scumpă. Viață a cerut de la Tine și i-ai dat lui lungime de zile în veacul veacului. Mare este slava lui întru mântuirea Ta, slavă și mare cuviință vei pune peste el. Că îi vei da lui binecuvântare în veacul veacului; veseli-l-vei pe dânsul întru bucurie cu fața Ta. Că împăratul nădăjduiește în Domnul și întru mila Celui Preaînalt nu se va clătina. Află-se mâna Ta peste toți vrăjmașii Tăi; dreapta Ta să afle pe toți cei ce Te urăsc pe Tine. Pune-i-vei pe ei ca un cuptor de foc în vremea arătării Tale; Domnul întru mânia Sa îi va tulbura pe ei, și-i va mânca pe ei focul. Rodul lor de pe pământ îl vei pierde, și sămânța lor dintre fiii oamenilor. Că au gândit rele împotriva Ta, au cugetat sfaturi, care nu vor putea să stea. Că îi vei pune pe ei pe fugă și cu arcul Tău vei ținti capul lor. Înălță-Te, Doamne, întru tăria Ta; cânta-vom și vom lăuda puterile Tale.

Strana: Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Preasfântă Treime, miluiește-ne pre noi. Doamne, curățește păcatele noastre. Stăpâne, iartă fărădelegile noastre. Sfinte, cercetează și vindecă neputințele noastre, pentru Sfânt numele Tău.

Doamne, miluiește! Doamne, miluiește! Doamne, miluiește!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Tatăl nostru, Care ești în ceruri, sfințească-Se numele Tău, vie Împărăția Ta, facă-Se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ. Pâinea noastră cea spre ființă dă-ne-o nouă astăzi. Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșiților noștri. Și nu ne duce pe noi în ispită, ci ne izbăvește de cel rău.

Preotul: Că a Ta este Împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi citește troparele acestea:*

Al Sfintei Cruci, glasul 1

Mântuiește, Doamne, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Biruință binecredincioșilor creștini asupra celui potrivnic dăruiește, și cu Crucea Ta păzește pe poporul Tău.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *Condacul Sfintei Cruci, glasul al 4-lea*

Cel ce Te-ai înălțat pe Cruce de bunăvoie, poporului Tău celui nou, numit cu numele Tău, îndurările Tale dăruiește-i, Hristoase Dumnezeule. Veselește cu puterea Ta pe binecredincioșii creștini, dăruindu-le lor biruință asupra celui potrivnic, având ajutorul Tău armă de pace, nebiruită biruință.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Troparul Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 4-lea

Ocrotitoare neînfricată și neînfruntată, nu trece cu vederea, ceea ce ești bună, rugăciunile noastre, întru tot lăudată Născătoare de Dumnezeu. Întărește viața cea de obște a dreptslăvitorilor creștini. Mântuiește pe cei ce i-ai rânduit să conducă, și le dă lor biruință din cer, pentru că ai născut pe Dumnezeu, ceea ce ești una binecuvântată.

Ectenia întreită (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la "Slavă întru cei de sus...")

Preotul: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru (N), pentru sănătatea și mântuirea lui.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cărmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Preotul: Încă ne rugăm pentru toți frații noștri și pentru toți cucernicii și dreptslăvitorii creștini, pentru sănătatea și mântuirea lor.

Strana: Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Ecfonis

Preotul: Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. Întru numele Domnului, părinte binecuvintează!

Preotul: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoarei și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi*

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoie. *(de trei ori)*

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. *(de două ori)*

(Preotul, citește în fața Sfintei Mese primele șase rugăciuni ale Utreniei; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeuul lui!”. Iar Tu, Doamne, sprijinatorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mii de popoare, care împrejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă, Dumnezeuul meu, că Tu ai bătut pe toți cei ce mă vrăjmășesc în deșert; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea și, peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

[după cum a indicat părintele, mai citim doar psalmii cu „ ” când este puțin timp pentru Utrenie]*

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu iuțimea Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu de la fața mâniei Tale; nu este pace în oasele mele din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea apăsă-au peste mine. Umplutu-s-au de miros greu și au putrezit rănilor mele, din pricina nebuliei mele. Chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am smerit foarte; răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut; și cei de aproape ai mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni, și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că spre Tine, Doamne, am nădăjduit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeuul meu, că am zis, ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei; și când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre bătăi gata sunt și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti și mă voi îngriji pentru păcatul meu. Iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine, și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeuul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeuul meu, pe Tine Te caut dis-de-diminează. Însetat-a de Tine sufletul meu, suspinat-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea și în numele Tău

voi ridica mâinile mele. Ca de se și de grăsime să se sature sufletul meu și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și, întru acoperământul aripilor Tale, mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta. Iar ei în deșert au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; da-se-vor în mâinile sabiei; părți vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; lăuda-se-va tot cel ce se jură întru El, că s-a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu, și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule! *(fără închinăciuni)*

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeul nostru, slavă Ție!

Doamne, miluiește; Doamne, miluiește; Doamne, miluiește.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

(Preotul iese din sfântul altar și citește în taină ultimele șase rugăciuni ale Utreniei, înaintea ușilor împărătești; iar Strana continuă citirea următorilor psalmi.)

***Psalmul 87**

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne. Că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce se coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați de la mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor. Închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare, morților vei face minuni? Sau cei morți se vor scula și Te vor lăuda pe Tine? Oare, va spune cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în ostenele din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am mâhnit. Peste mine au trecut mâniile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat. Înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, iar pe cunoscuții mei din pricina ticăloșiei mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua și noaptea am strigat înaintea Ta. Să ajungă înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și toate cele dinlăuntrul meu, numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce curățește toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale; pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări; pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Cel ce face milostenie, Domnul, și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscute a făcut căile Sale lui Moise, fiilor lui Israel, voile sale. Îndurat și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți; nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă, ci, cât este de departe cerul de pământ, atât este de mare mila Lui spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de Dânsul. Că El a cunoscut zidirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul ca iarba, zilele lui, ca floarea câmpului; așa va înflori. Că duh a trecut printr-însul și nu va mai fi și nu se va mai cunoaște nici locul său. Iar mila Domnului din veac în veac spre cei ce se tem de Dânsul, și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit scaunul Său și împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul toți îngerii Lui, cei puternici la vârtute, care faceți cuvântul Lui și auziți glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slugile Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

***Psalmul 142**

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul prigonește sufletul meu și viața mea o calcă în picioare; făcutu-m-a să locuiesc în întuneric, ca morții cei din veacuri. Mâhnit e duhul în mine și inima mea încremenită înlăuntru meu. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu însetat de Tine ca un pământ fără de apă. Degrab auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scapă-mă de vrajmașii mei, că la tine alerg, Doamne. Învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu. Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, dăruiește-mi viață. Întru dreptatea Ta, scoate din

necaz sufletul meu. Fă bunătate de stârpește pe vrăjmașii mei și pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!

Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor.

Amin.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeu nostru, slavă Ție! *(cu trei închinăciuni)*

Ectenia mare *(dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la „Dumnezeu este Domnul”)*

(După fiecare cerere a ecteniei cântăreții se închină cu bună-cuviință și evlavie cântând, cu credincioșii din biserică, răspunsurile rânduite.)

Preotul: Cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea de sus și pentru mântuirea sufletelor noastre, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru pacea a toată lumea, pentru bunăstarea sfințelor lui Dumnezeu Biserici și pentru unirea tuturor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfântă biserica aceasta și pentru cei ce cu credință, cu evlavie și cu frică de Dumnezeu intră într-însa, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru (Înalt-) Prea Sfințitul (Arhi-) Episcopul (și Mitropolitul) nostru **(N)**, pentru cinstita preoțime și cea întru Hristos diaconime, și pentru tot clerul și poporul, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru binecredinciosul popor român... *(aici se pomenește și Cârmuirea țării, după îndrumările Sfântului Sinod)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru sfânt locașul acesta, țara aceasta și pentru toate orașele și satele și pentru cei ce cu credință locuiesc într-însele, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru buna întocmire a văzduhului, pentru îmbelșugarea roadelor pământului și pentru vremuri pașnice, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pentru cei ce călătoresc pe ape, pe uscat și prin aer, pentru cei bolnavi, pentru cei ce se ostenesc, pentru cei robiți și pentru mântuirea lor, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

(Aici pot fi adăugate și alte ectenii pentru felurite cereri.)

Preotul: Pentru ca să fim izbăviți noi de tot necazul, mânia, primejdia și nevoia, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul (rostește ecfonisul Ecteniei): Că Ție se cuvin toată slava, cinstea și închinăciunea, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

"Dumnezeu este Domnul", glasul al 8-lea (glasul troparului Praznicului)

(Stihuri Psalm 117: 1, 11, 17, 22-23)

Stih 1: Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Stih 2: Înconjurând, m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 3: Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.

Dumnezeu este Domnul...

Stih 4: Piatra pe care au nesocotit-o ziditorii, aceasta a ajuns în capul unghiului. De la Domnul s-a făcut aceasta și este lucru minunat în ochii noștri.

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului.

Apoi cântă

Troparul Praznicului Pogorârii Sfântului Duh, glasul al 8-lea

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, lubitorule de oameni, slavă Ție. *(de trei ori)*

Ectenia Mică *(dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedeală)*

Preotul: Iară și iară cu pace *(în pace)*, Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că a Ta este stăpânirea și a Ta este împărăția și puterea și slava, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna [după întâia Catismă] **din Penticostar**, *glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...*

Praznicul cel după praznice și cel mai din urmă să-l prăznuim noi, credincioșii, în chip luminat; aceasta este Cincizecimea, plinirea făgăduinței și a sorocului. Că în aceasta focul Mângâietorului S-a pogorât de-a dreptul pe pământ, în chip de limbi, și a luminat pe Ucenici, făcându-i cunoscători ai tainelor cerești.

Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă..., Și acum..., tot aceasta

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedealnă*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că bun și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna [după a doua Catismă] **din Penticostar**, *glasul al 4-lea, Podobie: Spăimântatu-s-a Iosif...*

Izvorul Duhului venind la cei de pe pământ, împărțit în chip minunat în râuri purtătoare de foc, a rourat pe Apostoli, luminându-i; și focul le-a fost lor nor de rouă, care i-a luminat, și flacăra purtătoare de ploaie, prin care am primit harul, prin foc și prin apă. Lumina Mângâietorului a venit și lumea a luminat.

Slavă... , Și acum..., tot aceasta

Polieleul (*stihuri alese din Psalmii 134 și 135*):

Robii, robii Domnului. Aliluia.

Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. Aliluia.

Că eu am cunoscut că este mare Domnul. Aliluia.

Și Domnul nostru peste toți dumnezeii. Aliluia.

Doamne, numele Tău este în veac. Aliluia.

Și pomenirea Ta în neam și în neam. Aliluia.

Binecuvântat este Domnul din Sion, Cel ce locuiește în Ierusalim. Aliluia.
Mărturisiți-vă Domnului, că este bun. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.
Cu mână tare și cu braț înalt. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.
Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri. Aliluia; că în veac este mila Lui.
Aliluia.

Mărturisiți-vă Dumnezeului ceresc. Aliluia; că în veac este mila Lui. Aliluia.

Mărimurile polieleului ale Praznicului cu Stihuri alese din psalmi:

Stih 1: Cerurile spun slava lui Dumnezeu și facerea mâinilor Lui o vestește tăria
(*Psalm 18: 1*).

Stihira: Mărimu- Te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, și cinstim pe
Preasfântul Tău Duh, pe Care de la Tatăl L-ai trimis dumnezeieștilor Tăi Ucenici.

Stih 2: Duhul Tău cel bun să mă povățuiască la pământul dreptății (*Psalm 142: 10*).

Stihira: Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte și Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând:
Slavă Ție, Dumnezeule!

Stih 3: Dă-mi mie bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește (*Psalm 50:
13*).

Mărimu- Te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, și cinstim pe Preasfântul
Tău Duh, pe Care de la Tatăl L-ai trimis dumnezeieștilor Tăi Ucenici.

Stih 4: Inimă curată zidește intru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru
cele dinlăuntru ale mele (*Psalm 50: 11*).

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte și Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție,
Dumnezeule!

Stih 5: Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine (*Psalm 50:
12*).

Mărimu- Te pe Tine, Dătătorule de viață, Hristoase, și cinstim pe Preasfântul
Tău Duh, pe Care de la Tatăl L-ai trimis dumnezeieștilor Tăi Ucenici.

Stih 6: Domnul va da întărire poporului Său, Domnul va binecuvânta pe poporul Său
cu pace (*Psalm 28: 11*).

Slavă Ție, Treime Sfântă: Părinte și Cuvinte și Duhule Sfinte, zicând: Slavă Ție,
Dumnezeule!

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. glasul 1

Slavă Ție, Treime Sfântă, Părinte, Cuvinte și Duhule Sfinte, (zicând:) Slavă Ție,
Dumnezeule.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin! *același glas*

Bucură-te, ceea ce ești plină de har, Marie! Domnul este cu tine (zicând:) și,
prin tine, cu noi.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeule!

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție, Dumnezeuul nostru, slavă Ție!

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă mergi la Sedealna)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că S-a binecuvântat numele Tău și s-a preaslăvit împărăția Ta, a Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedealna [de după Polieleu], *glasul al 8-lea, Podobie: Porunca cea cu taină...*

După sculara Ta cea din mormânt, Hristoase, și după dumnezeiasca înălțare la înălțimile cerești, ai trimis văzătorilor de Dumnezeu slava Ta, îndurate, Duh drept înnoind Ucenicilor Tăi. Pentru aceasta, Mântuitorule, ca o alăută melodioasă, au făcut cunoscute tuturor, în chip tainic, cu arcușul cel dumnezeiesc, cuvintele și rânduiala Ta.

Slavă... , Și acum... *tot aceasta*

Apoi cântă **Antifonul întâi al glasului al 4-lea:**

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, ci Însuți mă sprijină și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul rușinați veți fi de Domnul, că precum iarba de foc, așa veți fi uscați.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh.

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și cu curăție se înalță, se luminează întru Unimea Treimii, cu sfințenie de taină.

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Prin Sfântul Duh izvorăsc izvoarele harului, care adapă toată făptura spre rodire de viață.

Prochimenul Praznicului

Preotul: Înțelepciune! Să luăm aminte!

Strana: *cântă (Psalm 142: 10, 1) pe glasul al 4-lea*

Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății.

Stih: Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău.

Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul dreptăţii.

Duhul Tău cel bun mă va povăţui la pământul dreptăţii.

Preotul: Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte.

Preotul: Că Sfânt eşti, Dumnezeul nostru...

Strana: Amin. *(Şi se cântă pe glasul al 7-lea)*

[**Preotul:** Toată suflarea să laude pe Domnul. *uneori părintele cântă şi aceste stihuri*]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudaţi pe Domnul întru Sfinţii Lui.]

Toată suflarea să laude pe Domnul.

[**Preotul:** Lăudaţi-L pe El întru tăria puterii Lui.]

Suflarea toată şi toată făptura, să laude sfânt numele Domnului, pe Domnul.

Preotul: Şi pentru ca să ne învrednicim noi a asculta **Sfânta Evanghelie**, pe Domnul Dumnezeul nostru să-L rugăm.

Strana: Doamne, miluieşte; Doamne, miluieşte; Doamne, miluieşte. *(obişnuit pe glasul al 2-lea)*

Preotul: Înţelepciune, drepti să ascultăm Sfânta Evanghelie. Pace tuturor!

Strana: Şi duhului tău.

Preotul: Din Sfânta Evanghelie de la sfântul Evanghelist Matei, citire.

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Preotul: Să luăm aminte! *(şi preotul citeşte Sfânta Evanghelie, în timp ce paracliserul, sau diaconul dacă este, stă cu lumânarea aprinsă în latura de miazăzi a Sfintei Mese, cu faţa spre preotul care citeşte Sfânta Evanghelie)*

Evanghelia Învierii 1-a, de la Matei (28, 16-20)

După care

Strana (închinându-se): Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Apoi citeşte îndată, rar şi cu umilinţă

Psalmul 50

Miluieşte-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta şi, după mulţimea îndurărilor Tale, şterge fărădelegea mea. Spală-mă întru totul de fărădelegea mea şi de păcatul meu mă curăţeşte. Că fărădelegea mea eu o cunosc şi păcatul meu înaintea mea este pururea. Ție unuia am greşit şi rău înaintea Ta am făcut, așa încât drept eşti Tu întru cuvintele Tale şi biruitor când vei judeca Tu. Că, iată, întru fărădelegi m-am zămislit şi în păcate m-a născut maica mea. Că, iată, adevărul ai iubit; cele nearătate şi cele ascunse ale înţelepciunii Tale mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop şi mă voi curăţi; spăla-mă-vei, şi mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie şi veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce faţa Ta de către păcatele mele, şi toate fărădelegile mele şterge-le. Inimă curată zideşte întru mine, Dumnezeule, şi

duh drept înnoiește întru cele dinăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta, și Duhul Tău Cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale, și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale, și cei necredincioși la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de vărsarea de sânge, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele; bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta. Doamne, buzele mele vei deschide, și gura mea va vesti lauda Ta. Că, de ai fi voit jertfă, Ți-aș fi dat; arderile de tot nu le vei binevoi. Jertfa lui Dumnezeu: duhul umilit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi. Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile de tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh. *glasul al 2-lea*

Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

Și acum...

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea păcatelor noastre.

glasul al 6-lea

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre *(Psalm 50: 1-2)*.

Stihira Praznicului:

Împărate ceresc, Mângâietorul, Duhul adevărului, Care pretutindena ești și toate le plinești, Vistierul bunătăților și Dătătorule de viață, vino și Te sălășluiește întru noi și ne curățește pe noi de toată întinăciunea și mântuiește, Bunule, sufletele noastre.

[Preotul citește rugăciunea: Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău..., Strana: Doamne, miluiește (de 12 ori).]

Ecfonisul

Preotul: Cu mila și cu îndurările...

Strana: Amin! *Apoi citește Canoanele sau cântă doar CATAVASIILE*

CANOANELE Praznicului *(din Penticostar, Luni săpt. După Rusalii)*

(Canoanele pe 14: primul cu Irmosul pe 8, și al doilea, cu Irmosul, pe 6; Catavasiile Cincizecimii, ambele, glas 7 și glas 4)

Cântarea 1-a

Canonul întâi, *glasul al 7-lea*

Irmosul:

Cu marea a acoperit pe Faraon, cu carele lui de război, Cel ce sfărâmă războaiele cu braț înalt; Acestuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Precum ai făgăduit odinioară Ucenicilor, Hristoase, trimițând acum, cu adevărat, pe Duhul cel Mângâietor, ai strălucit lumii lumină, Iubitorule de oameni.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Ceea ce s-a propovăduit de demult prin Lege și prin proroci, s-a plinit; că astăzi s-a revărsat harul dumnezeiescului Duh, peste toți credincioșii.

Canonul al doilea, glasul al 4-lea

Irmosul:

Cu dumnezeiescul nor fiind acoperit gângavul, a cuvântat despre Legea cea scrisă de Dumnezeu; că scuturând tina de pe ochii minții, vede pe Cel ce este, și se luminează în cunoașterea Duhului, lăudând cu dumnezeiești cântări.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Zis-a gura cea curată și vrednică de cinstire: Nu Mă voi despărți de voi, prietenilor! Că Eu, împreună-șezând pe scaunul cel înalt și părintesc, voi turna harul Duhului din destul, să strălucească celor ce-l doresc.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Sorocul fiind plinit, Cuvântul cel Preadrept aduce liniște în inimi. Că lucrul plinind, Hristos a bucurat pe prieteni, împărțind Duhul, precum a făgăduit cu suflare repede și cu limbi de foc.

Catavasia 1-a, glasul al 7-lea

Cu marea a acoperit pe Faraon, cu carele lui de război, Cel ce sfărâmă războaiele cu braț înalt; Acestuia să-I cântăm, că S-a preaslăvit.

glasul al 4-lea

Cu dumnezeiescul nor fiind acoperit gângavul, a cuvântat despre Legea cea scrisă de Dumnezeu; că scuturând tina de pe ochii minții, vede pe Cel ce este, și se luminează în cunoașterea Duhului, lăudând cu dumnezeiești cântări.

Cântarea a 3-a, glasul al 7-lea

Irmosul:

Zis-ai Ucenicilor, Hristoase: Rămâneți în Ierusalim până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus,; iar Eu vă voi trimite alt Mângâietor, ca Mine, pe Duhul Meu și al Tatălui, în Care vă veți întări.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Puterea dumnezeiescului Duh venind, glasul cel împărțit, de demult, al celor ce gândiseră rele împreună, l-a împreunat dumnezeiește, într-o singură armonie, învățând pe cei credincioși cunoașterea Treimii, în Care ne-am întărit.

glasul al 4-lea

Irmosul:

Rupt-a legăturile pântecelui celui sterp, și ocară cea greu de răbdat a celei bineroditoare, numai rugăciunea prorociței Ana, de demult, a celei purtătoare de duh umilit, către cel Atotputernic și Dumnezeu cunoștințelor.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Necuprinsă de minte este Puterea cea dumnezeiască, că a făcut iscușiți vorbitori pe cei necărturari, care au închis, cu cuvântul, gurile înțelepților și au ridicat din noaptea cea adâncă neamuri nenumărate, cu strălucirea Duhului.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Purcezătoare din Lumina cea nenăscută era strălucirea cea atotputernic-izvorătoare de lumină veșnică, a cărei fulgerare, de o fire cu părinteasca Putere o arată acum tuturor, prin Fiul, răsunetul celor de foc în Sion.

Catavasia a 3-a, glasul al 7-lea

Zis-ai Ucenicilor, Hristoase: Rămâneți în Ierusalim până ce vă veți îmbrăca cu putere de sus,; iar Eu vă voi trimite alt Mângâietor, ca Mine, pe Duhul Meu și al Tatălui, în Care vă veți întări.

glasul al 4-lea

Rupt-a legăturile pântecelui celui sterp, și ocară cea greu de răbdat a celei bineroditoare, numai rugăciunea prorociței Ana, de demult, a celei purtătoare de duh umilit, către cel Atotputernic și Dumnezeu cunoștințelor.

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Sedeală*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curată, preabinecuvântată, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Dumnezeu nostru și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

Sedeala Praznicului, glasul al 8-lea, Podobie: Pe înțelepciunea și Cuvântul...

Prea Sfântul Duh, pogorându-Se acum peste Apostoli, în chip de limbi de foc, a umplut de spaimă mulțimile neamurilor; că în limbi de foc grăind ei, iubitorule de oameni, fiecare își auzea graiul limbii sale; din care pricină cei

necredincioși socoteau minunea beție, iar pentru cei credincioși era, cu adevărat, lucru de mântuire. Pentru aceasta slăvim puterea Ta, Hristoase Dumnezeule, cerând să trimiți din destul, robilor Tăi, iertare de greșeli. *(de două ori)*

Apoi cântă

Cântarea a 4-a, glasul al 7-lea

Irmosul:

Înțelegând prorocul venirea Ta cea mai de pe urmă, Hristoase, grăia: Auzit-am, Doamne, puterea Ta, că ai venit să mântuiești pe unșii Tăi.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Dumnezeu cel Adevărat, Mângâietorul, Care a grăit prin proroci și S-a propovăduit mai înainte în Lege, celor nedesăvârșiți, astăzi Se face cunoscut slujitorilor și mărturisitorilor Cuvântului.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pecetea Dumnezeirii purtând Duhul, S-a împărțit Apostolilor în chip de foc și în limbi străine S-a arătat dumnezeiasca Putere, Care vine de la Tatăl, de a Sa bunăvoie.

glasul al 4-lea

Irmosul:

Împărate al împăraților, Unule dintru Unul singur, Cuvinte, Cel ce ai ieșit din Tatăl cel nepricinuit, pe Duhul Tău cel adevărat, Cel întocmai puternic, Făcător de bine, L-ai trimis Apostolilor celor ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Baia cea dumnezeiască a nașterii celei din nou, amestecând-o, prin cuvânt, cu firea mea cea alcătuită, îmi reverși din belșug izvor din nesticăcioasa Ta coastă, cea împunsă, o, Cuvinte al lui Dumnezeu, pecetluind-o cu căldura Duhului.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Genunchiul își pleacă toate Mângâietorului, Celui din Tatăl și Celui ce este întocmai de o fire cu Tatăl; că în trei fețe au cunoscut pe Ființa cea una, veșnică, adevărată și neapropiată; că harul Duhului a strălucit lumină.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Slujiți Dumnezeirii celei mai presus de toate, toți câți sunteți închinători ai Ființei celei întreit strălucitoare; că Hristos mai presus de fire slujește, ca un Făcător de bine, și cu foc vă luminează spre mântuire, dându-vă tot harul Duhului.

Catavasia a 4-a, glasul al 7-lea

Înțelegând prorocul venirea Ta cea mai de pe urmă, Hristoase, grăia: Auzit-am, Doamne, puterea Ta, că ai venit să mântuiești pe unșii Tăi.

glasul al 4-lea

Împărate al împăraților, Unule dintru Unul singur, Cuvinte, Cel ce ai ieșit din Tatăl cel nepricinuit, pe Duhul Tău cel adevărat, Cel întocmai puternic, Făcător de bine, L-ai trimis Apostolilor celor ce cântă: Slavă puterii Tale, Doamne!

Cântarea a 5-a, *glasul al 7-lea*

Irmosul:

Duhul mântuirii, Care S-a zămislit în pântecul prorocilor plini de frica Ta, Doamne, și S-a născut pe pământ, zidește inimi apostolești curate și în cei credincioși drept Se înnoiește; că poruncile Tale sunt lumină și pace.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Puterea Care S-a pogorât astăzi este Duhul cel Bun; Duhul înțelepciunii lui Dumnezeu; Duhul, Care din Tatăl purcede și prin Fiul ne este nouă, credincioșilor, arătat; Care împărtășește sfințenia, și Care este cunoscut acelora, în firea cărora Se sălășluiește.

glasul al 4-lea

Irmosul:

O, fii cu chipuri luminate ai Bisericii! Primiți curățire izbăvitoare de păcate, roua Duhului cea de foc insuflată. Că acum din Sion a ieșit Legea, harul Duhului, Cel în chip de limbi de foc.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Duhul pe Care Mântuitorul L-a vestit de un chip și de o putere cu Tatăl, Se pogoară de la Tatăl, cu putere de la Sine, slobod precum bine a voit, înțeleptînd în limbi pe Apostoli, și adevărînd Cuvântul purtător de viață.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Dumnezeu-Cuvântul, Cel atotstăpânitor, a vindecat cugetele Apostolilor de păcat și I-a gătit Luiși casă curată; iar acum se sălășluiește într-înșă lumina Duhului, Celui întocmai puternic și de o ființă cu El.

Catavasia a 5-a, *glasul al 7-lea*

Duhul mântuirii, Care S-a zămislit în pântecul prorocilor plini de frica Ta, Doamne, și S-a născut pe pământ, zidește inimi apostolești curate și în cei credincioși drept Se înnoiește; că poruncile Tale sunt lumină și pace.

glasul al 4-lea

O, fii cu chipuri luminate ai Bisericii! Primiți curățire izbăvitoare de păcate, roua Duhului cea de foc insuflată. Că acum din Sion a ieșit Legea, harul Duhului, Cel în chip de limbi de foc.

Cântarea a 6-a, *glasul al 7-lea*

Irmosul:

Aflându-mă împreună cu păcatele ce plutesc cu mine, în vârtoarea valurilor grijilor lumești, și împins fiind spre fiara cea pierzătoare de suflet, cu Iona strig Ție, Hristoase: Din adâncul cel purtător de moarte, scoate-mă!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Din Duhul Tău ai vărsat din destul, peste tot trupul, precum ai zis, și toată lumea s-a umplut de cunoașterea Ta, Doamne; că Fiu Te-ai născut din Tatăl, fără de stricăciune, și Duhul nedespărțit purcede.

glasul al 4-lea

Irmosul:

Curățire și mântuire, Hristoase, Stăpâne, ne-ai strălucit nouă din Fecioara; că precum pe Prorocul Iona, din pântecul fiarei celei din mare întreg l-ai scos, așa să scoți din stricăciune pe Adam cel căzut, cu tot neamul.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Înoiește, Atotputernice, în cele dinlăuntru ale noastre, pe Duhul cel drept, cel dorit de noi, Care este veșnic și purcede de la Tatăl, pururea împreună cu Tatăl rămânând. Cel ce arde întinăciunile cele nesuferite ale trupului și curățește necurăția gândurilor.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Vrednicia dorită de Apostoli, care așteptau în Sion venirea Ta, Duhule, Cel ce ești pecetea Cuvântului născut din Tatăl, cu suflare de foc o întărești, venind degrabă cleveteala cea nerușinată a amăgirilor păgânești.

Catavasia a 6-a, glasul al 7-lea

Aflându-mă împreună cu păcatele ce plutesc cu mine, în vârtoarea valurilor grijilor lumești, și împins fiind spre fiara cea pierzătoare de suflet, cu Iona strig Ție, Hristoase: Din adâncul cel purtător de moarte, scoate-mă!

glasul al 4-lea

Curățire și mântuire, Hristoase, Stăpâne, ne-ai strălucit nouă din Fecioara; că precum pe Prorocul Iona, din pântecul fiarei celei din mare întreg l-ai scos, așa să scoți din stricăciune pe Adam cel căzut, cu tot neamul.

Ectenia Mică (dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Condac și Icos)

Preotul: Iară și iară cu pace (în pace), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că Tu ești Împăratul păcii și Mântuitorul sufletelor noastre și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă Condacul și citește Icosul*

Condacul Praznicului Pogorârii Sfântului Duh, glasul al 8-lea

Când Cel Preaînalt, pogorându-Se, a amestecat limbile, atunci a despărțit neamurile; iar când a împărțit limbile cele de foc, atunci i-a chemat pe toți la o unire; și cu toți, ca într-un glas, slăvim pe Duhul cel Preasfânt.

Icosul

Grabnică și statornică mângâiere robilor Tăi dă-le, Iisuse, când se întristează duhurile noastre. Nu părăsi sufletele noastre în necezuri, nu Te depărta de cugetele noastre în primejdii, ci pururea ne întâmpină pe noi. Apropie-Te de noi, apropie-Te, Cel ce ești pretutindenea; precum și cu apostolii Tăi ai fost pururea, așa și cu noi cei ce Te dorim unește-Te, îndurate; ca uniți fiind cu Tine, să laudăm și să slăvim pe Duhul Tău Cel Sfânt.

SINAXAR

În această zi, în Lunea Rusaliilor, prăznuim pe Însuși Preasfântul de viață Făcătorul și în tot puternicul Duh, Unul din Treime, Dumnezeu, Cel de o cinstire, de o ființă și de o slavă cu Tatăl și cu Fiul.

Cu venirea Sfântului Duh și pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Hristoase Dumnezeule, miluiește-ne pe noi. Amin.

Tot în această zi, pomenirea Sfintei Mucenițe Achilina; a Preacuviosului Părintelui nostru Trifilie, episcopul Levcosiei Ciprului; a Preacuvioasei Maicii noastre Ana și a fiului ei, Ioan; a Cuviosului Iacov, cel ce prin înșelăciune s-a închinat lui anticrist, adică diavolului; a Sfântului Antipatru, episcopul Vostronului, care cu pace s-a săvârșit; a Sfântului Evloghie, patriarhul Antiohiei, care cu pace s-a săvârșit; a Sfinților zece mii de Mucenici, care de sabie s-au săvârșit; și a Sfântului Mucenic Diodor din Emesa, care s-a săvârșit fiind răstignit.

Cu ale lor sfinte rugăciuni, Doamne, miluiește-ne și ne mântuiește pe noi. Amin.

Apoi cântă

Cântarea a 7-a, glasul al 7-lea

Irmosul:

În cuptorul cel cu foc aruncați fiind cuvioșii tineri, focul în rouă l-au prefăcut, prin cântare strigând așa: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Grăind Apostolii dumnezeieștile măreții, celor necredincioși li se părea beție lucrarea Duhului, prin care Se cunoaște Treimea, un Dumnezeu al părinților noștri.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Firea cea nedespărțită, cu dreaptă credință o teologhisim: pe Dumnezeu-Tatăl, Cel fără de început, pe Cuvântul și pe Duhul, de aceeași putere, grăind: Bine ești cuvântat, Dumnezeul părinților noștri!

glasul al 4-lea

Irmosul:

Cu un glas a răsunat viersul organelor, spre a cinsti pe idolul cel făcut din aur și neînsuflețit. Iar harul Cel purtător de lumină al Mângâietorului ne îndeamnă cu evlavie să grăim: Treime una, deopotrivă puternică și fără de început, bine ești cuvântată.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Neînțelegând glasul cel rostit de proroc, cei fără de minte ziceau că este beție pricinuită de vin, când au auzit graiurile apostolilor în limbi străine. Dar noi, cei binecredincioși, prin dumnezeiască insuflare, grăim: Înnoitorule a toate, bine ești cuvântat!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cu glas dumnezeiesc, insuflat de Dumnezeirea cea mai presus de toate, a tunat prorocul Ioil, care a zis: Turna-voi Duhul Meu ca al Cuvântului, peste cei ce vor grăi împreună: Fire, cea cu lumina în trei străluciri, bine ești cuvântată!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Bine a împărțit Harul în ceasul al treilea, ca să ne arate că cinstim trei Ipostasuri în unimea Stăpâniei. Iar acum, în împărăteasa zilelor, Fiule, Părinte și Duhule, bine ești cuvântat!

Catavasia a 7-a, glasul al 7-lea

În cuptorul cel cu foc aruncați fiind cuvioșii tineri, focul în rouă l-au prefăcut, prin cântare strigând așa: Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri!

glasul al 4-lea

Cu un glas a răsunat viersul organelor, spre a cinsti pe idolul cel făcut din aur și neînsuflețit. Iar harul Cel purtător de lumină al Mângâietorului ne îndeamnă cu evlavie să grăim: Treime una, deopotrivă puternică și fără de început, bine ești cuvântată.

Cântarea a 8-a, glasul al 7-lea

Irmosul:

Rugul cel nears împreunându-se cu focul, în Sinai, a făcut cunoscut pe Dumnezeu lui Moise, celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei tineri cântăreți, râvna pentru Dumnezeu i-a arătat nestricați de foc. Toate făpturile, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Măririle lui Dumnezeu erau grăite, când s-a dat pescarilor, de sus, suflarea cea puternică, dătătoare de viață, a Preasfântului Duh, cu vuiet mare, în chip de limbi de foc. Toate făpturile, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cei ce ne suim în muntele cel neatins, netemându-ne de focul cel îngrozitor, veniți să stăm în Muntele Sionului, în cetatea Dumnezeului Celui viu, dănuind acum, împreună cu purtătorii de Duh Ucenici. Toate lucrurile, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

glasul al 4-lea

Irmosul:

Chipul cel în trei străluciri al dumnezeieștii Stăpâniri dezleagă legăturile și răcorește văpaia. Tinerii cântă și toată făptura cea zidită binecuvintează pe unul Mântuitorul și a toate Ziditorul, ca pe un Făcător de bine.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Învățătura cuvintelor celor mântuitoare de oameni, pe care de la Tatăl le-a auzit, a grăit-o Hristos Apostolilor; Duhul îi întărește, venind peste ei în chipul limbilor de foc, iar zidirea cea de aproape și cea de departe, Te laudă pe Tine, Cel binecuvântat.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Pornind ca un Mântuitor și de Sine stăpânitor, Cel ce ești lumină de sine strălucitoare și izvorătoare de lumină, venit-ai să îndestulezi pe apostoli și ca pe o suflare împărtășești slujitorilor Tăi pe cinstitul și Mângâietorul Duh.

Stih: Slavă Ție, Doamne, slavă Ție!

Cântat-a gura prorocilor, cea insuflată de Duhul, sălășluirea Ta în trup, o, Împărate! Și pe Duhul Cel purces din sânurile părintești, nezidit, împreună-făcător și împreună pe scaun șezător, care a fost trimis credincioșilor spre cinstirea întrupării.

Catavasia a 8-a, glasul al 7-lea

Stih: Să laudăm, să binecuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L întru toți vecii.

Rugul cel nears împreunându-se cu focul, în Sinai, a făcut cunoscut pe Dumnezeu lui Moise, celui zăbavnic la limbă și gângav, și pe cei trei tineri

cântăreți, râvna pentru Dumnezeu i-a arătat nestricați de foc. Toate făpturile, pe Domnul lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii!

glasul al 4-lea

Chipul cel în trei străluciri al dumnezeieștii Stăpâniri dezleagă legăturile și răcorește văpaia. Tinerii cântă și toată făptura cea zidită binecuvintează pe unul Mântuitorul și a toate Ziditorul, ca pe un Făcător de bine.

Preotul: Pe Născătoarea de Dumnezeu și Maica Luminii întru cântări cinstind-o să o mărim.

Strana: cântă stihurile și troparele Cântării a 9-a

Cântarea a 9-a, glasul al 7-lea

Irmosul:

Ceea ce nu prin ispitire trupească ai purtat în pânțece și ai împrumutat trup Cuvântului celui Făcător a toate, Maică ce nu știi de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locașul Celui necuprins, încăperea Făcătorului tău Celui nemărginit, pe tine te mărim.

Stih: Slăvește, suflete al meu, pe Preasfântul Duh, Cel ce din Tatăl purcede.

Cel râvnit și înflăcărat, purtat odinioară cu bucurie pe carul de foc clocotitor, preînchipuia suflarea care strălucește acum Apostolilor, din înălțime; prin care, fiind luminați, au făcut tuturor cunoscută Treimea.

Stih: Slăvește, suflete al meu, pe Preasfântul Duh, Cel ce din Tatăl purcede.

Lucru străin și peste legea firii se auzea; că, deși răsuna un singur glas al Ucenicilor, dar prin harul Duhului, popoare, neamuri și seminții auzeau în limbi felurite mărețiile dumnezeiești, învățând cunoștința Treimii.

glasul al 4-lea

Irmosul:

Bucură-te, Împărăteasă-Maică, lauda maicilor și a fecioarelor! Că toată gura cea limpede bine-grăitoare, vorbind, nu te poate cânta după cuviință; și orice minte e neputincioasă să priceapă nașterea ta. Pentru aceasta, cu un glas pe tine te mărim.

Stih: Slăvește, suflete al meu, pe Dumnezeirea, Cea una în trei fețe.

Cuvine-se să lăudăm pe Fecioara cea purtătoare de viață; că numai ea a tăinuit în pânțece pe Cuvântul, Cel ce a vindecat firea omenească cea bolnavă. Care pe scaunul cel de-a dreapta Tatălui acum șezând, a trimis harul Duhului.

Stih: Slăvește, suflete al meu, pe Dumnezeirea, Cea una în trei fețe.

Cei cărora ne-a suflat harul cel izvorât de la Dumnezeu, fiind luminați, străluciți și înnoiți cu minunată și prea frumoasă înnoire, cunoscând pe Ființa

cea deopotrivă de puternică, nedespărțită, înțeleaptă și întreit-strălucitoare, o slăvim.

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi!

Catavasia a 9-a, glasul al 7-lea

Ceea ce nu prin ispitire trupească ai purtat în pânțele și ai împrumutat trup Cuvântului celui Făcător a toate, Maică ce nu știi de bărbat, Fecioară Născătoare de Dumnezeu, locașul Celui necuprins, încăperea Făcătorului tău Celui nemărginit, pe tine te mărim.

glasul al 4-lea

Bucură-te, Împărăteasă-Maică, lauda maicilor și a fecioarelor! Că toată gura cea limpede bine-grăitoare, vorbind, nu te poate cânta după cuviință; și orice minte e neputincioasă să priceapă nașterea ta. Pentru aceasta, cu un glas pe tine te mărim.

Ectenia Mică (*dacă preotul nu are timp să o facă, mergi la Luminândă*)

Preotul: Iară și iară cu pace (*în pace*), Domnului să ne rugăm.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Apără, mântuiește, miluiește și ne păzește, pe noi, Dumnezeule, cu harul Tău.

Strana: Doamne, miluiește.

Preotul: Pe Preasfânta, curata, preabinecuvântata, slăvita Stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururea Fecioara Maria, cu toți Sfinții să o pomenim.

Strana: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

Preotul: Pe noi înșine și unii pe alții și toată viața noastră lui Hristos Dumnezeu să o dăm.

Strana: Ție, Doamne.

Preotul: Că pe Tine Te laudă toate Puterile cerești, și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor.

Strana: Amin. *Apoi cântă*

LUMINÂNDA Praznicului, glasul al 3-lea, Podobie: Cel ce ai înfrumusețat...

Preasfinte Duhule, Care de la Tatăl purcezi și prin Fiul ai venit la ucenicii cei necărturari, mântuiește pe cei ce Te-au cunoscut pe Tine Dumnezeu, și-i sfințește pe toți. (*de două ori*)

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Lumină este Tatăl, Lumină este Cuvântul, Lumină și Sfântul Duh, Care a fost trimis Apostolilor în limbi de foc; și printr-însul toată lumea se luminează a cinsti pe Sfânta Treime.

LAUDELE

Strana: cântă pe glasul al 2-lea (*glasul Stihirilor*)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați-L pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalms 148: 1*).

Lăudați-L pe El toți îngerii Lui, lăudați-L pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeule (*Psalm 148: 2*).

Stihurile Praznicului, din Penticostar, pe 4, glasul al 2-lea

Stih: Lăudați-L pe El întru puterile Lui, lăudați-L pe El după mulțimea slavei Lui (*Psalm 150: 2*).

Prin Proroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și în Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

Stih: Lăudați-L pe El în glas de trâmbiță, lăudați-L pe El în psaltire și în alăută (*Psalm 150: 3*).

Prin Proroci ne-ai vestit nouă calea mântuirii și în Apostoli a strălucit harul Duhului Tău, Mântuitorul nostru. Tu ești Dumnezeu întâi, Tu și după acestea, și în veci Tu ești Dumnezeul nostru.

Stih: Lăudați-L pe El în timpane și în horă, lăudați-L pe El în strune și în organe (*Psalm 150: 4*).

În curțile Tale Te voi lăuda pe Tine, Mângâietorul lumii și, plecându-mi genunchii, mă voi închina puterii Tale celei nebiruite, seara și dimineața și la amiază, și în toată vremea Te voi binecuvânta, Doamne.

Stih: Lăudați-L pe El în chimvale bine-răsunătoare, lăudați-L pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul (*Psalm 150: 5-6*).

În curțile Tale, Doamne, plecându-ne genunchii sufletului și ai trupului, Te lăudăm credincioșii pe Tine, Tatăl cel fără de început, și pe Fiul cel împreună fără de început, și pe Preasfântul Duh cel împreună-veșnic, Care luminează și sfințește sufletele noastre.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.
A Praznicului, glasul al 8-lea

Odinioară limbile au fost amestecate pentru îndrăzneala zidirii turnului; iar acum limbile au fost înțelepțite pentru slava cunoștinței de Dumnezeu. Atunci a pedepsit Dumnezeu pe cei nelegiuți pentru greșală; acum Hristos a luminat pe pescari cu Duhul. Atunci s-a lucrat felurimea limbilor spre pedepsire; acum se reînnoiește înțelegerea spre mântuirea sufletelor noastre.

DOXOLOGIA MARE

Preotul: Slavă Ție, Celui ce ne-ai arătat nouă lumina!

Strana: cântă pe glasul al 8-lea

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, Te binecuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne, Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatul lumii, miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te voi binecuvânta și voi lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta, fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeuul părinților noștri, și lăudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădăjduit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-mă îndreptările Tale *(de trei ori)*.

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, la Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi *(de trei ori)*.

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Apoi mai pe larg:

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Și îndată cântă:

Troparul Praznicului Pogorârii Sfântului Duh, glasul al 8-lea

Binecuvântat ești, Hristoase, Dumnezeul nostru, Cel ce preaînțelepți pe pescari i-ai arătat, trimițându-le lor Duhul Sfânt, și printr-înșii lumea ai vânat, iubitorule de oameni, slavă Ție.

[Apoi Ecteniile (întreită și cea a cererilor) și Otpustul mare ca la Vecernie, dacă se mai spun.]